

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกัน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
The Development of Reading Comprehension Ability and
Collaboration Ability of Matthayomsuksa 1 students by Using
Think-Pair-Share

นันทนา ช้างหัวหน้า (Nantana Changhuana) *

ชลธิชา หอมฟุ้ง (Cholticha Homfung)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ 3) แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ ต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับดี และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ, การทำงานร่วมกัน, เทคนิคเพื่อนคู่คิด

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the comprehension reading ability of Matthayomsuksa 1 students before and after using the Think-Pair-Share technique 2) to study the collaboration ability of Matthayomsuksa 1 students using Think-Pair-Share technique and 3) to investigate the opinions of Matthayomsuksa 1 students towards instruction by using the Think-Pair-Share technique. The sample of this research, selected by simple random sampling, were 40 Matthayomsuksa 1/3 students of Chainatpittayakom School, Mueang Chainat District, Chainat Province in the first semester of the academic year 2022.

The research instruments were the lesson plans of the Think-Pair-Share technique, comprehension reading ability test, observation checklist about collaboration ability, and the questionnaire on the students' opinions towards the Think-Pair-Share technique. The data were analyzed by mean (M), standard deviation (SD), and t-test dependent.

The results of the study were as follow 1) The comprehension reading ability of Matthayomsuksa 1 students after using the Think-Pair-Share technique was significantly higher than before using the Think-Pair-Share technique at .05 level. 2) The students' Collaboration ability after using the Think-Pair-Share technique was positive at a good level. 3) The students' overall opinions towards instruction by using the Think-Pair-Share technique as a whole were at the high agreement level.

Keywords reading comprehension ability, collaboration, think-pair-share

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จในการศึกษาความรู้และการดำเนินชีวิต เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในส่วนของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ วิธีที่สำคัญที่สุดในการที่จะทราบข่าวสารนั้นได้ คือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการแสวงหาความรู้ทางด้านการศึกษาและ ยังเพิ่มพูนความรู้ช่วยในการพัฒนาทางสติปัญญาและการตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญในขณะเดียวกัน การอ่านยังมีบทบาท ต่อการดำรงชีวิตในแง่ของการสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ การก้าวทันวิทยาการ ก้าวทันโลกที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องต่อคนทุกคน (Chalermthammawong, 2104: 23)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม พบว่า ปัญหาสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นคือการขาดทักษะการอ่านจับใจความ อ่านแล้วไม่เข้าใจ เนื้อหา ไม่สามารถสรุปประเด็น วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร อีกทั้งเมื่อได้ทำ PLC กับคุณครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่านของนักเรียนก็มี

ความเห็นเช่นเดียวกันว่า นักเรียนยังขาดทักษะการอ่านจับใจความ สาเหตุอาจเนื่องมาจากไม่ได้รับการฝึกฝนเท่าที่ควรอีกด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความและต้องการที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความให้กับผู้เรียน

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนของครู และเครื่องมือที่ฝึกให้นักเรียนสามารถลงมือฝึกทำด้วยตนเอง และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่า แนวคิดที่จะสามารถนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาด้านกระบวนการอ่านเพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านจับใจความ คือ แนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยมีสาระสำคัญคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเริ่มจากการตั้งปัญหาหรือโจทย์คำถามให้สมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของตนหรือของเพื่อนที่เป็นคู่เล่าให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้นฟัง (Dechakup and Yindeesuk, 2017: 111)

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด นอกจากจะพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนแล้ว ยังพบว่ามีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการทำงานร่วมกันได้อีกด้วย ซึ่งการทำงานร่วมกันเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างดี นอกจากนั้น การทำงานร่วมกันจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้นำใหญ่การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน (Vanichwatanavorachai, 2019: 11)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการทำงานร่วมกันมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกัน โดยการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด และจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ 1) คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ 2) คิดคู่ (Pair) หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และ 3) คิดร่วมกัน (Share) คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกันหรือทั้งชั้นเรียน ในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล (Lyman, 1981: 109-113) ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่ครูกำหนด โดยใช้บทอ่านจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) ครูตั้งข้อคำถามจากบทอ่านที่กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบและจดบันทึกคำตอบของตนไว้

ขั้นที่ 2 คิดคู่ (Pair) นักเรียนนำคำตอบของตนเองที่ได้จดบันทึกไว้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันหาข้อสรุปของคำตอบของตนเอง

ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอคำตอบที่ได้จากการสรุปร่วมกันต่อเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และอภิปรายผลร่วมกัน ให้เพื่อนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการซักถามหรือแสดงความคิดเห็นหากคำตอบที่ได้มีความแตกต่างกัน เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกตและให้คำอธิบายเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 180 คน
2. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาในวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และ ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุ และผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้บทอ่านจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง)
4. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง จำนวน 10 คาบ คาบละ 55 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้
5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ 2) ความสามารถในการทำงานร่วมกัน และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.65 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
3. แบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบรูบริก (Rubric) มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ โดยประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน 2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 3. เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรม การเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

1. ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน มาทดสอบ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ซึ่งเป็นตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อเก็บคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ของตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 10 คาบ คาบละ 55 นาที
3. ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ แต่มีการสลับข้อสลับตัวเลือก มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ซึ่งเป็นตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อเก็บคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ของตัวอย่าง
4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดครบทั้ง 5 แผนการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน และแบบสอบถามความคิดเห็น

2. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
3. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน จับใจความ ตามสูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson
4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย

1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตารางต่อไปนี้

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	p
ก่อนเรียน	40	30	14.80	3.28	18.69	0.00
หลังเรียน	40	30	20.73	1.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M = 14.80$, $SD = 3.28$) และหลังการจัดการเรียนรู้ ($M = 20.73$, $SD = 1.87$)

2) ความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับดี ดังตารางต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความสามารถ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านจับใจความบทความ	40	3	1.48	0.47	พอใช้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อ่านจับใจความสารคดี	40	3	2.40	0.31	ปานกลาง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อ่านจับใจความนิทานชาดก	40	3	2.73	0.28	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อ่านจับใจความเรื่องสั้น	40	3	2.95	0.12	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	40	3	3.00	0.00	ดี

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความสามารถ
อ่านจับใจความงานเขียน เชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง)					
รวม	40	3	2.51	0.24	ดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวม ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 2.51$, $SD = 0.24$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 3.00$, $SD = 0.00$)

3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ดังตารางต่อไปนี้

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.25	0.77	มาก	3
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันดี	4.35	0.73	มาก	2
3	ครูประเมินผลพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลย้อนกลับสม่ำเสมอ	4.10	0.80	มาก	4
4	ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความหลากหลาย	4.48	0.67	มาก	1
เฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้		4.29	0.74	มาก	2
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
5	ครูเอาใจใส่นักเรียนทั้งโดยรวมและรายบุคคล	4.38	0.73	มาก	2
6	ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกในห้องเรียน เรียนด้วยความสนุก	4.45	0.71	มาก	1
7	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.05	0.84	มาก	3

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (<i>SD</i>)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
เฉลี่ยด้านบรรยากาศการเรียนรู้		4.29	0.76	มาก	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้					
8	นักเรียนรู้จักหาคำตอบและแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง	4.20	0.78	มาก	3
9	ส่งเสริมกิจกรรมการทำงานร่วมกัน และรับผิดชอบต่อกลุ่ม	4.55	0.50	มากที่สุด	2
10	นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข	4.78	0.42	มากที่สุด	1
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้		4.51	0.57	มากที่สุด	1
เฉลี่ยโดยรวมทุกด้าน		4.36	0.69	มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51$, $SD = 0.57$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29$, $SD = 0.74$) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29$, $SD = 0.76$) โดยมี รายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29$, $SD = 0.74$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนและ มีความหลากหลาย นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.48$, $SD = 0.67$) ลำดับที่ 2 ครู จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันดี นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.35$, $SD = 0.73$) ลำดับที่ 3 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก ($M = 4.25$, $SD = 0.77$) และลำดับสุดท้าย ครูประเมินผลพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูล ย้อนกลับสม่ำเสมอ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.10$, $SD = 0.80$)

ด้านที่ 2 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29$, $SD = 0.76$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิง บวกในห้องเรียน เรียนด้วยความสนุก นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45$, $SD = 0.71$) ลำดับที่

2 ครูเอาใจใส่นักเรียนทั้งโดยรวมและรายบุคคล นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$, $SD = 0.73$) และลำดับสุดท้าย นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.05$, $SD = 0.84$)

ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51$, $SD = 0.57$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.78$, $SD = 0.42$) ลำดับที่ 2 ส่งเสริมกิจกรรมการทำงานร่วมกันและรับผิดชอบต่อกัน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.55$, $SD = 0.50$) และลำดับสุดท้าย นักเรียนรู้จักหาคำตอบและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.20$, $SD = 0.78$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้คิดอภิปราย แก้ปัญหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกัน ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 ขั้นคิดเดี่ยว (Think) เป็นการให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้วคิดตอบคำถามด้วยตนเอง ขั้นที่ 2 ขั้นคิดคู่ (Pair) เป็นการให้ผู้เรียนได้นำคำตอบหรือข้อคิดเห็นของตนเองไปปรึกษาหารืออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่ครูจัดไว้ให้เป็นคู่ การที่ผู้เรียนได้มีคู่ในการปรึกษาหารือ กล้าสอบถามเพื่อนและกล้าแสดงความคิดเห็น จนได้คำตอบที่พอใจ และขั้นที่ 3 ขั้นคิดร่วมกัน (Share) ผู้เรียนแต่ละคู่ นำคำตอบที่ปรึกษากันดีแล้วมาเสนอต่อชั้นเรียน เพื่อให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวางจากขั้นตอนการสอนทั้งสามขั้นนี้จะเห็นว่าผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันเองระหว่างเพื่อน ทำให้ผู้เรียน มีความสบายใจ กล้าคิด กล้าทำ และการที่ผู้เรียนได้ปรึกษา อธิบายความรู้แก่กันด้วยภาษาของคนในวัยเดียวกันทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นแล้วยังทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนคู่คิดดังที่สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (Moonkham, 2002: 138) ได้อธิบายไว้ว่าการจัดกิจกรรมแบบเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะเริ่มจากการคิดด้วยตนเอง แล้วนำคำตอบที่ได้มาอภิปรายกับเพื่อนที่จับคู่ไว้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จากนั้นจึงนำข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายร่วมกันไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน เป็นกิจกรรม ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคู่ไปกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน

นอกจากนั้น เทคนิคเพื่อนคู่คิดยังมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ อีกทั้งประหยัดเวลา ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ จากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหา มีทักษะทางสังคม มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน สามารถใช้ได้ทั้งกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ จัดว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รับการยอมรับมากอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี ชูบุญ (Chooboon, 2017: 122) ที่ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดที่ไม่ใช่ผังกราฟิกมีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหามนตรี เกื้อทาน (Kueathan, 2018: 64) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรม การเรียนแบบคู่คิด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนแบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงอาจกล่าวได้ว่าการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับดี เนื่องจากเทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือแนวคิดต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานกลุ่ม เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน ดังที่วัฒนาพร กระจับทุกซ์ (Rangabthuk, 1998: 29 – 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผู้เรียนไว้ว่า ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และความคิดระดับสูงของผู้เรียน นอกจากนี้ เทคนิคเพื่อนคู่คิด ยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ดังที่ ศิวิวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (Vanichwatanavorachai, 2019: 11) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงานร่วมกันไว้ว่า การมีสัมพันธ์ภาพในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย ลายเสมา (Laisema, 2018: 189-190) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเลิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า นักศึกษามีทักษะการทำงานร่วมกันหลังเรียนอยู่ในระดับมาก และ 2) นักศึกษาที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเลิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตการทำงานร่วมกันเพื่อประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน โดยประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน 2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 3. เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งพบว่า ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งในด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สอดคล้องกับ ชลธิชา หอมฟุ้ง (Homfung, 2017: 60) ที่ได้กล่าวว่า การทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และต่อยอดไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยภาพรวมนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ เป็นด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแท้จริง สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (Rangabthuk, 1998: 29 – 35) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ และความคิดระดับสูงของผู้เรียน ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้สามารถจำความรู้ได้นาน และเกิดความเข้าใจลึกซึ้ง ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ทั้งในเนื้อหาสาระความรู้เดียวกันและต่างกัน ตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ฝึกการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหามานตรี เกื้อทาน (Kueathan, 2018: 67) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ทำให้นักเรียนเกิดความสนิทสนมยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน นำไปสู่การช่วยเหลือกันในด้านต่าง ๆ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และสามารถทำงานได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด และเมื่อมีการนำเสนองาน หน้าชั้นเรียน ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน และนักเรียนกับครู ทำให้เกิดการประเมินผลได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งครูยังใช้สื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จึงทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (Moonkham, 2002: 138) ที่ได้กล่าวถึง เทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่าเป็นรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดย

เริ่มจากการจับคู่กันคิด แล้วนำความคิดของทั้งคู่มาอภิปรายในกลุ่มเพื่อให้ได้ความคิดของกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคู่ไปกับการรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกในห้องเรียน นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เรียนด้วยความสนุก ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวัฒนาพร ระงับทุกข์ (Rangabthuk, 1998: 29 – 35) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่าผู้เรียนมีความสุขในการเรียนการสอน เพราะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของจารวิทย์ ศิรินิล (Khirinil, 2021: 65) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดส่งเสริมให้นักเรียนคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นักเรียนมีโอกาสซักถามข้อสงสัยได้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เมื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงการใช้เวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนทุกขั้นตอน และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ทุกคน

2. ในคาบแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนอาจไม่ค่อยกล้าแสดงออกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้รู้บทบาทของตนเอง และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ และวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรม

2. ควรใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับกิจกรรม Active Learning อื่น ๆ เช่น การใช้เกม การสะท้อนความคิด เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น

References

Chalermthammawong, R. (2104). The Enhancement of Reading for Main Idea Ability of Sixth Grade Students Taught by KWL Plus Technique. Master of Education Teaching Thai Language Graduate School Silpakorn University. (in Thai)

- Chooboon, S. (2017). Effects of Using Think-Pair-Share Technique with Graphic Organizer on Thai Language Reading Comprehension of Fifth Grade Students. Master of Education Program in Elementary Education Chulalongkorn University. (in Thai)
- Dechakup, P. and Yindeesuk, P. (2017). 7C Skills for Teacher 4.0. 3ed ed. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Homfung, Ch. (2017). The Development of Approach in Teaching Thai Language Subject Using Folk Literature Based Approach and Active Learning for Enhancing the 21st century Abilities of students. Faculty of Education Silpakorn University. (in Thai)
- Kitpreedaborisutth, B. (2010). Technique of Creation of research tools. Bangkok: Ruankaew Printing. (in Thai)
- Khirinil, J. (2021). The Development of Poetry Writing Ability in Kap of Matthayomsueksa 1 Students by Using The Think-Pair-Share Technique. Master of Education Teaching Thai Language Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Kueathan, M. (2018). A Study of Comprehensive Reading Achievement of Matthayomsueksa 2 Students Using KWLH Plus Technique with Think-Pair-Share. Master of Education Teaching Thai Language Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Laisema, S. (2018). Development of Collaborative Blended Learning Activity via Mobile Learning to Enhance Undergraduate Students' Collaborations Skills. Faculty of Education Silpakorn University. (in Thai)
- Lyman, F. (1981). The Responsive Classroom Discussion: The Inclusion of all Students. In: A. Anderson (Ed.), Mainstreaming Digest. pp.109-113. College Park: University of Maryland Press.
- Moonkham, S. and Moonkham, O. (2002). 21 Method for Thinking Development. Bangkok: Paabpim Printing. (in Thai)
- Rangabthuk, W. (1998). Child-centered Learning. Bangkok: Tonaor Printing. (in Thai)
- Vanichwatanavorachai, S. (2019). Method of Teaching. 4th ed. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (in Thai)